

بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

زنده باد سوسیالیسم، یگانه راه نجات بشریت

اول ماه مه روز جهانی کارگر از راه می‌رسد. اول ماه مه روز اتحاد و همبستگی کارگران سراسر جهان است. روزی است که کارگران جهان علیه استثمار و ستم و نابرابری، در اشکال متنوعی دست به اعتراض می‌زنند و اراده واحد طبقاتی خود برای نابودی نظام سرمایه‌داری و استقرار سوسیالیسم را به نمایش می‌گذارند.

کارگران جهان امسال در شرایطی به استقبال اول ماه مه می‌روند که نظام سرمایه‌داری در مقیاس بین‌المللی با یکی از عمیق‌ترین، حادث‌ترین و کم‌سابقه‌ترین بحران‌های دوران حیات خود روبروست. همزمان، شیوع بیماری کرونا که این بحران را به نقطه اوج خود رسانده، به یک معضل بزرگ اجتماعی در سرتاسر جهان تبدیل شده و زندگی صدها میلیون کارگر را تحت تأثیر خود قرار داده است. افزون بر این که کرونا روزانه هزاران نفر را به کام مرگ کشانده است، صدها هزار کارگر کار خود را از دست داده و بیکار شده‌اند. میلیون‌ها تن دیگر در معرض اخراج و بیکاری‌اند. واکنش دولت‌های سرمایه‌داری در قبال کرونا و بی‌توجهی آن‌ها به معیشت، سلامت و جان انسان کارگر و زحمتکش، یکبار دیگر ماهیت نظم به‌غایت ضد انسانی و نکبت‌بار سرمایه‌داری را در معرض دید جهانیان قرار داد. کرونا، بوی گند و کثافت نظم بهره‌مکنشی انسان از انسان را در اقصا نقاط گیتی پراکند. کرونا به بارزترین شکل ممکن پوسیدگی و ورشکستگی و لجن سرمایه‌داری را از عمق به سطح آورد و عیان کرد. کرونا به جهانیان نشان داد که در برابر بشریت، هیچ راه دیگری جز نابودی نظم انسان ستیزی که بر محور استثمار انسان از انسان می‌چرخد، تا آخرین قطره نیروی کار جسمی و فکری کارگر را می‌مکد و دشمن طبیعت است و بی‌مهلبا آن را تخریب می‌کند و جایگزینی آن بانظم سوسیالیستی وجود ندارد. یگانه نظمی که نجات‌بخش انسان و طبیعت‌گرا است.

رفقای کارگر، کارگران مبارز!

طبقه کارگر ایران که جزئی جدائی‌ناپذیر از طبقه کارگر جهانی است مانند تمام هم‌طبقه‌های خود در سرتاسر جهان برای برچیدن نظام سرمایه‌داری و استقرار سوسیالیسم مبارزه می‌کند. کارگران ایران امسال در شرایطی به استقبال اول ماه مه می‌روند که بحران اقتصادی سرمایه‌داری ایران بیش‌ازپیش ژرف‌تر و عمیق‌تر شده است. فقر و فلاکت و بیکاری ابعاد گسترده‌ای به خود گرفته است. ادامه تحریم‌ها این بحران را تشدید نموده، کرونا آن را به مرحله اوج رسانده و تضادهای طبقاتی به نقطه ستیز رسیده است. در اثر بی‌مبالاتی و اهمال‌کاری طبقه سرمایه‌دار حاکم و دولت این طبقه، روزانه صدها کارگر و زحمتکش قربانی کرونا شده‌اند. ده‌ها هزار تن دیگر در معرض ابتلا به این بیماری قرار دارند. در فاصله کمتر از دو ماه، صدها هزار کارگر اخراج و بیکار شده و به‌صاف ده‌میلیونی بیکاران پیوسته‌اند. میلیون‌ها کارگر دیگر در معرض بیکاری قرار دارند. طبقه سرمایه‌دار و رژیم سیاسی پاسدار منافع این طبقه، نه‌فقط تمام بار بحران اقتصادی را بردوش طبقه کارگر انداخته بلکه سعی کرده‌اند از بحران کرونا نیز به سود خویش بهره‌برداری کنند و تعرض بزرگی را علیه سطح معیشت طبقه کارگر سازمان داده‌اند. در شرایطی که نرخ تورم بالای ۵۰ درصد است و بانک مرکزی آن را ۴۱ درصد اعلام نموده، اما شورای عالی کار رژیم، با افزایش فقط ۲۱ درصد، حداقل دستمزد ۹۹۰ را ۱ میلیون و ۸۳۵ هزار تومان تعیین کرد که با افزودن تمام مزایای جانبی، مزد ماهانه کارگر از ۲ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان تجاوز نمی‌کند. این درحالی‌ست که هزینه حداقل سبد معیشت یک خانوار ۳ تا ۴ نفره کارگری بین ۹ تا ۱۰ میلیون تومان است. با این مصوبه، شکاف میان هزینه‌ها و دستمزدها عمیق‌تر و قدرت خرید طبقه کارگر باز هم کاهش بیش‌تری یافت. تعرض جدید طبقه حاکم به سطح معیشت کارگری یکبار دیگر ضرورت عبور از مکانیزم تعیین حداقل دستمزد توسط شورای عالی کار و فراتر از آن ضرورت عبور از کل نظم موجود که هر سال فقر و گرسنگی بیشتری را بر طبقه کارگر تحمیل نموده است نشان داد.

رفقای کارگر، کارگران مبارز!

در جمهوری اسلامی ما شاهد عظیم‌ترین فجایعی هستیم که طبقه سرمایه‌دار حاکم و رژیم سیاسی ارتجاعی و به‌شدت تاریک‌اندیش پاسدار منافع این طبقه ببار آورده‌اند. سرمایه‌دار کارگر را در شرایطی که ابتلا به بیماری کرونا و خطر مرگ، جان وی را تهدید می‌کند به کار وامی‌دارد و دولت نیز امکانات و تسهیلات لازم استثمار کارگر را در اختیار وی قرار داده است. این در حالی‌ست که به‌منظور پائین آوردن شیوع بیشتر بیماری در میان کارگران، تمام واحدهای تولیدی که توقف فعالیت آن‌ها صدمه‌ی فوری به شرایط زندگی و معیشت مردم نمی‌رساند و تولید در آن مبرمیت ندارد، به‌طور موقت باید تعطیل شوند. دستمزد کارگران در ایام تعطیل بی‌کم‌وکاست پرداخت شود و تمام نیازهای بهداشتی برای حفظ جان و سلامت کارگران و خانواده آن‌ها به‌رایگان در اختیار آن‌ها قرار گیرد. در کارگاه‌ها و کارخانه‌ها و مؤسساتی که تعطیل نمی‌شوند، محیط کار باید به‌طور مرتب ضدعفونی شود و دستکش و ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده در اختیار کارگران قرار گیرد و از ابتلای کارگران به بیماری کرونا تا حد ممکن جلوگیری شود. حد اقل اقداماتی که در برخی کشورهای سرمایه‌داری دیگر نیز به مرحله اجرا درآمده‌اند.

رفقای کارگر، کارگران مبارز!

ما همه به تجربه دریافته‌ایم که سرمایه‌داران و دولت آن‌ها هیچ‌گونه ارزشی برای جان و سلامت کارگران قائل نیستند و در همه حال، در فکر سود و افزایش سود و انباشت سرمایه اند. کارگران به تجربه دریافته‌اند که جمهوری اسلامی و تمام سران آن، تنها در فکر استثمار و غارت و پرکردن جیب‌های خویش‌اند. جز مبارزه راه دیگری پیش پای ما وجود ندارد. طبقه کارگر البته در برابر این بی‌تفاوتی‌ها و سهل‌انگاری‌ها و در مقابل سیاستی که کارگران را عامدانه به کام مرگ می‌فرستد ساکت ننشسته و در اشکال متنوعی دست به اعتراض زده است. بهرغم فشارها و محدودیت‌ها اما تعرضات پی‌درپی سرمایه علیه سطح معیشت کارگری و تشدید آن با دستاویز قرار دادن کرونا، اعتراضات متعددی را در میان کارگران در پی داشته است. افزون بر تشکلهای مستقل کارگری و تشکلهای فعالان کارگری و سایر تشکلهای مانند تشکلهای صنفی معلمان، بازنشستگان و نویسندگان، کارگران نیز در شهرها و رشته‌های مختلف دست به اعتراض زده‌اند. این اعتراضات در اشکال گوناگونی از جمله در شکل اعتصاب و تجمع بروز یافته است که برای نمونه می‌توان به موارد زیر اشاره نمود. اعتصاب و تجمع کارگران هلدینگ خلیج‌فارس، اعتصابات و تجمعات کارگران عسلویه، اعتراضات مکرر کارگران کنتور سازی، اعتراض در ایران‌خودرو، قطع‌سازی‌ها، برخی پتروشیمی‌های ماهشهر، کارگران نگهداری خط و ابنیه فنی راه‌آهن استان گلستان و چند استان دیگر، کارگران حمل‌ونقل جاده‌ای، رانندگان اتوبوس‌های بین‌شهری، کارگران هفت‌تپه، مخابرات، کارگران شرکت نفت و گاز اروندان از زیرمجموعه‌های شرکت ملی نفت ایران، اعتصاب کارگران معدن مس سونگون، معدن گل گهر سیرجان، کارگران شهرداری‌ها، و کارگران کورپز خانه‌های اصفهان. لازم به ذکر است که این نمونه‌ها فقط گزیده‌ای از اعتراضات کارگری در فروردین‌ماه سال جاری (۹۹) است، اعتراضاتی که بی‌شک ادامه داشته و تشدید خواهد شد.

رفقای کارگر، کارگران مبارز!

اول ماه مه روز جهانی کارگر، روز میتینگ و تظاهرات و اعتراض خیابانی است. برپائی اجتماعات و رژه خیابانی که شکل اصلی اعتراض طبقه کارگر و نمایش همبستگی طبقاتی کارگران در اول ماه مه بوده است، با مانع کرونا مواجه شده مانعی که خارج از اراده و خواست طبقه کارگر پدیدار و بر آن تحمیل شده است. باید احتمال مبتلا شدن کارگران به بیماری کرونا را از بین برد یا تا حد ممکن آن را کاهش داد. درگرمی‌داشت اول ماه مه و اعلام همبستگی با کارگران سراسر جهان، می‌توان و باید از اشکال مناسبی مبتنی بر شرایط و ابتکارات و خلاقیت کارگران استفاده نمود. یکی از اشکال مبارزه کارگری در روز اول ماه مه در کشورهایی که روز کارگر یک روز تعطیل رسمی نیست، اعتصاب و خواباندن چرخ‌های تولید بوده است. بنابراین می‌توان با اعتصاب و توقف ماشین‌های تولید، به استقبال اول ماه مه رفت. پوشیده نیست که در شرایط کنونی حفظ جان و سلامتی کارگران در اولویت قرار دارد. از این رو بخشی از فعالیت‌ها، از خیابان‌ها و میدان‌ها، به شبکه‌های مجازی منتقل می‌گردد. ابتکارات فعالان کمونیست و کارگران آگاه و پیشرو در این زمینه می‌تواند تا حدی کسر و کمبود اجتماعات کارگری و راهپیمایی خیابانی را جبران کند اگرچه هرگز نباید و نمی‌تواند جای آن را بگیرد.

بی‌تردید کارگران ایران اول ماه مه در اشکال و شیوه‌های متنوعی برای تحقق خواست‌های خود دست به اعتراض می‌زنند و ضمن گرامیداشت روز جهانی کارگر، همبستگی طبقاتی خود را با کارگران سراسر جهان اعلام می‌دارند. در بیانیه‌ها و قطعنامه‌های هر ساله کارگران ویژه اول ماه مه، خواست‌های سیاسی و اقتصادی متعددی مطرح می‌شود. امسال نیز در کنار خواست‌های ویژه‌ای که بحران کرونا بر لیست مطالبات کارگری افزوده است، مهم‌ترین خواست‌های اول ماه مه، خواست‌های سیاسی طبقه کارگر است. حق ایجاد تشکل مستقل، لغو تمام احکام صادره علیه فعالان کارگری و سندیکایی، منع تعقیب و پیگرد قضایی و امنیتی و پرونده‌سازی، آزادی کارگران زندانی و تمام زندانیان سیاسی و سرانجام به رسمیت شناخته شدن اول ماه مه به‌عنوان یک روز تعطیل در تقویم رسمی کشور و همپای این‌ها، مبرم‌ترین خواست اقتصادی افزایش حداقل دستمزد به بالای خط فقر، برجسته‌ترین خواست‌های کارگری در اول ماه مه هستند.

رفقای کارگر، کارگران مبارز!

اقتصاد سرمایه‌داری ایران با یک بحران عمیق حاد و چاره‌ناپذیر دست‌به‌گریبان است. تمام تلاش‌های طبقه حاکم و رژیم جمهوری اسلامی که پاسدار منافع طبقه سرمایه‌دار و دیگر مرتجعین است برای نجات نظم موجود از بحران و بن‌بست با شکست روبرو شده است. درحالی‌که میلیون‌ها تن از مردم در فقر و بیکاری و گرسنگی بسر می‌برند، دزدی و اختلاس و چپاول ثروت‌های جامعه توسط مشتکی انگل، روز بروز ابعاد گسترده‌تری به خود گرفته است. فساد سرتاپای نظم حاکم را فراگرفته است. این نظم تنها درخور سرنگونی است و باید برچیده شود. با فرونشستن بحران کرونا، بی‌شک بحران سیاسی حادتری سرتاپای نظم موجود را در هم خواهد پیچید. شورش‌ها، خیزش‌ها، قیام‌ها، تکان‌های بزرگ اجتماعی و موجی از اعتصابات کارگری که حامیان رژیم از هم‌اکنون آن را هشدار می‌دهند و از آن بیم دارند، در انتظار نظم موجود است.

نظام سرمایه‌داری چه در مقیاس جهانی و چه در ایران، با بن‌بست و بحران مرگ باری روبروست و با هزار و یک‌زبان، پایان عمر خویش را اعلام نموده و این حقیقت از هر زمان دیگری بر همگان آشکار شده است که یگانه راه نجات بشریت سوسیالیسم است. زنده‌باد سوسیالیسم!

زنده‌باد اول ماه مه روز همبستگی طبقاتی کارگران سراسر جهان
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی
زنده‌باد آزادی- زنده‌باد سوسیالیسم
سازمان فدائیان (اقلیت)
اردیبهشت ۱۳۹۹

کار – نان – آزادی – حکومت شورایی